

«አይታ የማታውቀውን የሰው ጃኖ ለብሳ ተመለሽ

ቢሏት በየት ተመልሳ»

ከፀሐዩ ደባልቀው (ዋሽንግተን ዲ.ሲ.), ጃንዋሪ 25, 2012

ዛሬ ዛሬ በአናት ላይ ቁጢጥ ብለው እኛ እንመራለን፤ እናታግልላለን፤ በማለት የሚጮኩና የሚጮሁት የመብዛታቸው ፈሊጥ ፍንትው ብሎ የሚታየው የአንዳንድ የዳያስፖራው ሕብረተሰብ አባላት ለመበለጥና ለመበላት ዝግጁ መሆን ነው ቢባል እምብዛም፤ የተጋነነ አባባል አይሆንም። ምነው ቢሉ አንድ ቀን በሚደሰኩሩትና በሚገቡት ቃል፤ እንዲሁም በሚደረድሩት ተስፋ የሚለኩ ከእነዚህ መካከል በአጋጣሚ እንኳን ዝር ሲሉ አለመስተዋሉ ነው።

ነገሩ ወዲህ ነው፤ አሁን አሁን እንደፋሽን የተወሰደውና እንደሰደድ እሳት እየተቀጣጠለ ከልካይ ያጣ በሚመስለው ሂደት አንዳንድ ብልጣ ብልጦች የዳያስፖራው ሕብረተሰብ አባላት ማስነውና ላባቸውን አንጠ ፍጥፈው ያገኛትን ቤሳ ቤስቲን በአፈጮሌነትና በግርድፍ ወኔ ቀስቃሽነት ሲያራግፏቸው ሲታይ እረ ጌብዝ ምን ነክቶናል፤ የሚያስብል ክስተት ሆኗል።

የኛ ጉዶች! ያለንበት ሃገር የሥራና የኑሮ ብልሃት በቀላሉ የገባቸውና ብዙም ላብና ወዝ ሳያባክኑ ኪሳቸውን በግላጭ የሚሞሉበትና የወሬ ሱሳቸውን በቀላሉ እየተወጡ «የፖለቲካ አምሮታቸውን አለን አለን በማለት እየተኩፈሱ የሚዘባነኑበት መልካም አጋጣሚ የፈጠረላቸው ይመስላል።

አሁንለታ አንድ ወዳጄ «ዳያስፖራውን እኮ አራቆቱት እንታገልልሃለን የሚለትንም የፖለቲካ ዓላማ በ10ሺህ ማይልስ ላይ ተቀምጠው በምን ተአምር እንደሚያሳኩ ራሱ ግራ ይገባሃል ሲል አጫወተኝ»።

ታዲያ ነገሩ ያለው በርቀት ሆነው ከእቶነ-እሳቱ ርቀው ማቅራራቱና መሸለሉ ላይ አይደለም እንዴ የዚህ ዓይነቱ ትግል ትልቁ ፀጋ፣ ብዬ ስለው «እንደዚያ ባይሆንም የዓላማም ድህነት ባይጠናወታቸው ኖሮ የሃገርንና የፖለቲካ ድርጅትን ጉዳይ እያምታቱ በሕዝብ የዘለቁታ ጥቅም ላይ ቤንዚን እያርከፈከፉና እሳት እየለኩሱ የትውልድ ባላንጣነታቸውን ባደባባይ ባላረጋገጡ ነበር ብሎኝ አረፈው።»

እርግጥ ነው ባለንበት አገር እያንዳንዷ ሴኮንድ፣ ደቂቃ፣ ሰዓትና ቀን በልፋትና በውጤት ደረጃ የሚለካ፣ በኑሮ መስፈርት የሚመዘን ፋይዳና እንዲያም ሲል አንጡራ ሃብትን ከቻሉ መሰነቅ አሊያም የዕለት ተዕለት ተግዳሮቶችን ለመሻገር እየተጠቀሙ ኑሮን መግፋት ራሱ ፈታኝ ነው።

ታዲያ የኛዎቹ ጮሌዎች በአቋራጭ ለመክበርም ይሁን ለመሰንበት ፖለቲካን አንግበው የፖለቲካ መዘውሩን ጨብጠው እረኹሙ ተሳቢ ላይ የሚሳፈረውን መንገደኛ የቆመበትንና የተቀመጠበትን ቦታ በዶላር እየቸበቸቡ መንዝን የመረጡበት ስልት በቀላል አነጋገር የስብሰባ፣ የሬድዮና ለድረ-ገጽ፣ እንዲሁም የፓልቶክ አርበኝነት እደጉ ተመንደጉ በሚል ቅጽል

ታጅቦ የተንደላቀቀ ሕይወት እንዲኖሩ ስላስቻላቸው እንደሆነ አትጠራጠር ሲል ጥረቃውን ለጠቀ፣ እናላችሁ እኔም ቀጠልኩና ጌትነት ብቻውን ባልከፋ የሚገርመው ነገር እነኝህ ሳይለፉና ሳይታክቱ የተደላደለውን ኑሮ የሚቀጨት ጥቂት ዘመናውያን ይህ አልበቃ ብሏቸው ብዙሃኑ በዝንተኛም ላሜ ቦራነት ጥገት ሆኖ እንዲታለብላቸው የሚጎነጉኑት ሴራ ነው በጣም የሚደንቀው አልኩት። ይኸውልህ እዚህ ምግብ ቤት ድርሽ ትይና በዚያ መነገድ ታልፍና፣ ከእገሌ ወይም እገሊት ጋር ታወሩና፣ እዚያ ቤተ ዕምነት ትገኙና፣ የታመመውን ወገናችሁን ትጠይቁና፣ ወዮላችሁ፣ እርኩስ ከመክርዮስ በማለት የፖለቲካ ውግዘትና እግድ ይጥሉባቸዋል። ይኸንን መሰሪ ተንኩል የሚሸርቡ ለምን ይመስልሃል በማለት ወዳጄ ሲተነትን «ሁሌም ምርኮኛ አለን፣ እኛ ግዳይ የፈፀምን ነን ባሉ ቁጥር የራሳቸውን ዋጋ ከፍ ከፍ በማድረግ ቆዳቸውን ያዋደዱ ስለሚመስላቸው ሲሆን ዋናውና አንኳር ሚስጢር ግን ሁሉም የነርሱን ደጀ ሰላም የሚሳለም ምዕመን አፋቸው ተለጉሞና ተሸብቦ፣ አእምሮአቸው ታፍኖና ዓይናቸው ታውሮ ሁሌም የነሱ ሲሳይ፣ ምቾትና ድሎት ተንከባካቢዎች ሆነው እንዲዘልቁ ለሀገርና ለወገን ደንታ የሌላቸው አሊያም ሃገራቸውንና ወገናቸውን በጥርጣሬ ዓይን እያማተሩ በካውን ሳይሆን ክፉውን ሊመኙና ሊከውኑ የሚችሉ በሰው አምሳል የተፈጠሩ ግዑዝን ሆነው ዘለዓለም እየገበሩላቸው እንዲኖሩ ለማድረግ ባነጣጠረ ዒላማና ስሌት ይመስለኛል ካልኩት በኋላ በሃገራችን የቆየ ብሂል አገላለፅ እንደነዚህ ዓይነቱ ዘመናይና ቅንጡ ሰው፣ በሰው ላብ ከብሮ በሰው ጭንቅላት ላይ ወጥቶ እንደ ደም መጣጨጨ ትኋን ተመርጎ

መኖርንና መኮኔህን የተካካ ሰው «አይታ የማታውቀውን የሰው ጃኖ ለብሳ ተመለሻ ቢሏት በየት ተመልሳ» እንዲሉ በማጭበርበርም በማስመሰልም በአጋጣሚ የጨበጠችውን ድሎት እንዳታጣ የሞት ሞቷን ትፍጨረጨራለች። ግና የዚች አይነቷ ግብዝ ፈሊጥ ብዙሃኑ ሲነቁባትና ሰብሰብ ብለው ፈታቸውን ወደራሳቸው፣ ወደወገናቸውና ወደ ሃገራቸው የመለሱ ዕለት እሷን አያድርገኝ፣ እራቁትዋን ቀርታ እውነትን ማየትና መጋፈጥ ስለማይቻላት ራሷን የምታጠፋበት አጋጣሚ ይፈጠራል በማለት ጨዋታዬን ቋጨሁ። በቸር ይግጠሙን።